

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Poniedziałek dnia 21 Grudnia r. s. 1823 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg dnia 13 grudnia.
(z *Gazety le Conservateur Impartial*.)

We środę, dnia 12 grudnia, oficerowie wyżsi gwardyi Cesarzkiej i woyska, ministrowie, pierwsze władze cywilne i woyskowe, osoby znakomite do dworu wstęp mające, i ciał dyplomatyczne, miały honor złożyć CESARZOWI JEGOMOŚCI powinszowanie, z powodu rocznicy urodzin JEGO CESARSKIEJ MOŚCI. Spiewane było uroczyste *Te Deum* w kaplicy pałacowej, w cerkwi katedralnej Najświętszej Panny Kazańskiej i innych kościołach stolicy. U dworu był obiad familijny, a wieczorem pokoje i bal wielki. Miasto całe było oświecone.

CESARZ JEGOMOŚĆ ozdobić raczył orderem *ś. Włodzimierza* pierwszej klasy. Leh Cesarzkie Wysokości Wielkich Xiążąt Ichmość MIKOŁAJA i MICHAŁA.

Zostali mianowani kawalerami:

Orderu *ś. Jędrzeja*:

Jenerał Xiążę *Wołkowski*, Naczelnik Głównego Sztabu JEGO CESARSKIEJ MOŚCI; Jenerał *Uwarow*, dowódca gwardyi; i admirał *Mordwinow*, prezydent departamentu spraw cywilnych i chowanych w Ładzie Państwa.

Orderu *ś. Anny* pierwszej klasy z brylantami:

Baron *Rehbinder*, sekretarz stanu J. C. M. do interesów finlandzkich.

Orderu *ś. Anny* pierwszej klasy:

Jenerał brygady, Hrabia *Grabowski*, sprawujący obowiązki Sekretarza stanu Królestwa polskiego; Jenerał adjutant Hrabia *Michaud*; i jenerał major *Gołowin*.

— Xiążę *Galicyn*, minister spraw duchownych i narodowego oświecenia, i Hrabia *Nesselrode*, sekretarz stanu sprawujący ministerium stosunków zewnętrznych, mianowani rzeczywistymi radcami tajnymi.

— Pani *Kankrin*, małżonka ministra skarbu; Pani *Paskiewiczowa*, jenerał porucznikowa; Pani *Rudzewiczowa*, jenerałowa; i Pani *Kozens*, małżonka koniuszego dworu; mianowane Damami orderu *ś. Katarzyny* zgiej klasy.

— Panny *Helena Bezobrazówna*, pasierzbica rzeczywistego radcy tajnego *Tatyszczewa*; Hrabianka *Kamińska*, Xiężniczka *Prozorowska*; i Panny *Szeremetówna* i *Deperadowiczówna*, mianowane pannami honorowymi Najjaśniejszych Cesarzowych.

— Przez rozkaz dzienny z dnia 12 t. m. Jenerałowie porucznicy *Kapcewicz*, dowódca korpusu w Syberji; Xiążę Panujący *Anhalt-Bernburg*; *Sukin* dowódca twierdzy w S. Petersburgu, i jenerał adjutant *Błaszew*; wyniesieni na jenerałów piechoty;

Dowódca 1go korpusu piechoty *Woynow*, na jenerała jazdy,

Jenerał adjutant Margrabia *Pauluzzi*; Jenerał Polimeyster 1go woyska *Oertel*; Xiążę *August Holstein-Oldenburg*, na jenerałów piechoty; *Oppermann*, na jenerała inżynierów;

Tatyszczew, sprawujący obowiązki ministra woyskowego; *Sabaniejew*, dowódca 6go korpusu

piechoty; i *Berg* dowódca *Rewla*; na jenerałów piechoty;

Jenerał adjutant Hrabia *Lambert*, na jenerała kawaleryi;

Bachmietjew, gubernator wojenny podolski, na jenerała piechoty;

Jenerał adjutant *Wasilczykow*, na jenerała kawaleryi;

Jenerał adjutant Xiążę *Szczerbatow*, na jenerała piechoty.

— Przez rozkaz dzienny z dnia 16 listopada, polkownik w głównym sztabie gwardyi, *Perowski*, przeznaczony do ministerium spraw zagranicznych, z rangą rzeczywistego radcy stanu i z tytułem szambelana.

— Przez Ukaz z dnia 22 listopada radca tytułarny, *Markelow*, należący do misyi Cesarzkiej we Frankfurcie, podniesiony do stopnia asesora kolegijskiego.

— Przez Ukazy z dnia 5 i 6 grudnia, kapitan odstawni *Bechtiejew*, przeznaczony do ministerium spraw zewnętrznych, z rangą radcy kolegijskiego i tytułem szambelana.

CESARZ JEGOMOŚĆ na przedłożenie Rzecznika Rady tajnego *Tatyszczewa*, radcy kolegijskiego *Obreżkowa*, sprawującego interesy przy dworze wiedeńskim, wyniósł na radcę stanu. Z tej okoliczności asesor kolegijski *Radofinikin*, podniesiony do rangi radcy dworu, i szambelan Xiążę *Czetyrtyński*, mianowany kawalerem *ś. Włodzimierza* 4tej klasy.

— CESARZ JEGOMOŚĆ kawalera *Provana de Collegrino*, dyrektora sekretaryatu stanu spraw zewnętrznych królestwa sardyńskiego, mianował kawalerem orderu *ś. Włodzimierza* 3ciej klasy.

— Rzeczywisty radca stanu Hrabia *Tolstoy*, mianowany Radcą tajnym i Senatorenem.

Podług gazety senackiej z dnia 15 grudnia:

Najwyższym Ukazem z dnia 17 listopada, urzędnik 7mej klasy etatu kommissaryatskiego, *Formicyn*, naznaczony Rządcą kancelaryi Jenerała Gubernatora Witebskiego, Mohilewskiego, Smoleńskiego i Kaluskiego, Jenerała porucznika Xięcia *Chowańskiego*, z pensją 2500 rubli, i razem mianowany radcą dworu.

Przez Najwyższy Ukaz z dnia 12 grudnia, Sekretarz Stanu, Radca tajny *Kikin*, przeznaczony do zasiadania w Rządzącym Senacie i razem sprawować ma terazniejsze obowiązki.

Przez Najwyższy Ukaz, objawiony Rządzącemu Senatowi przez Ministra sprawiedliwości, CESARZ JEGOMOŚĆ rozkazać raczył: Senatorowi Radcy Tajnemu Hrabie *Tolstemu*, zasiadać w 1ym oddziale 5go Departamentu Rządzącego Senatu.

Rządzący Senat ogłosił Ukazy okolne:

1) Pod dniem 26 listopada r. t., o uznaniu Fryderyka *Meyera*, konsulem duńskim w Sankt-Petersburgu.

2) O nierobieniu nowych wymiarów dwuwiorstowej odległości odkupów (dzierżawy trunków) w brzmieniu następującem: „Wedle Ukazu JEGO CESARSKIEJ MOŚCI Rządzący Senat słuchali przedstawienia Pana Ministra Skarbu, względem zrobień przez Wołyński Rząd Gubernialny rozpo-

rzędzenia do oznaczenia i sprawdzenia dystansu dwuwiorstowej, na dzierżawę trunkową w mieście Żytomierzu. Rozkazali: z obecnych okoliczności Rządzący Senat dostrzegą, iż kiedy Izba Skarbowa Wołyńska odniosła się do tamtejszego Rządu Gubernialnego względem oznaczenia, na mocy § 3go, warunków na dzierżawę trunkową, drugiej dwuwiorstowej odległości, w której nie wolno mieć szynków w miejscach pustych, gdzie nie masz, ani wioski, ani gospodarstwa wiejskiego, ani dróg wielkich; wtedy Rząd Gubernialny, zamiast prostego wypełnienia tego poruczenia, rozkazał naprzód sprawdzić trunkową odległość miasta Żytomierza, ażeby się ona wozem nie odmięła w naturze: taką samowolnością Rząd Gubernialny wskrzesił nanowem te pretensye, dzierżawców i skargi obywateli, któremi Rząd, od nastania Ukazu Senackiego z dnia 24 grudnia 1814 roku, niezmiennie był obciążony, i ledwie przywiódł rzecz do spokojności. A że podług warunków upływionych od roku 1819 dzierżawy, postanowiono już było mieć dwuwiorstowy około miast okres od linii granicznej, podług projektowanych planów miasta, Należyte potwierdzonych, a gdzie takich planów nie masz, tam zostawić ten sam okres, jaki był na dzierżawę 1815 roku; warunek ten i w umowach na idącą teraz dzierżawę potwierdzono: a że takowy obwód około miasta Żytomierza w owoy od roku 1819 dzierżawie już się znajdował, i dzierżawcy w czasie liczący na dzierżawę teraz idącą, okres ten w widoku mieli; przeto działanie Rządu Gubernialnego Wołyńskiego, co do nowego wymiaru okresu trunkowego około miasta Żytomierza, jako samowolne i zasady niemające, natychmiast uchylić, nanowem zalecając temu Rządowi, iżby naprzysiężność od podobnych postępów i samowolności, wszelkimi sposobami strzymywał się, pod obawą surowej za to podług praw odpowiedzialności; na też osnowie odmówić na żądania dzierżawcy trunkowego Lubarskiego. A żeby podobnymi rozwiązywaniem nie zatrudniać naprosto Wyższej Władzy, zalecić Rządowi Gubernialnemu gubernij dwóch małosyjskich i siedmiu zachodnich, iżby tam, gdzie trunkowe około miast dystansy, na mocy dzierżawnych roku 1819 umów, doprowadzane już zostały do exystencji, i dzierżawcom pod czas targu na idącą teraz dzierżawę były wiadome, nowego wymiaru albo sprawdzenia tych dystansy zgola nie robić. I o tem posłać Ukazy, również przez Ukazy dać wiedzieć tamiecznym Izdom Skarbowym i Ministrowi Skarbu. Dnia 29 listopada 1823 roku. (z 1go Departamentu.)

3) Dnia 30 listopada 1822, o uznaniu Fryderika Gagedorna, młodszego, konsulem niderlandzkim w Lipawie.

4) O wpisaniu do rewizji wszystkich ludzi stanu włosińskiego, w Bessarabii i Gruzji znajdujących się.

5) O rozciągnięciu Opinii Rady Państwa, Należyte potwierdzonej d. 17 listopada 1810 roku, do wszystkich spraw spornych o majątki kościelne.

6) O dozwoleniu Izdom Skarbowym samym przez się przeńsić kupeców z jednej gubernii do drugiej.

7) O dozwoleniu Izdom Skarbowym samym przez się przenosić mieszczan z jednego miasta do drugiego.

8) O prawidłach na wydawanie świadectw na wódki, przywiezione do tych gubernij, w których jest dzierżawa trunkowa.

Kurs sankt-petersburski d. 11 grudnia: dukat hollen. nowy 11 r. 45 kop.. Zmiana złota 2 r. kop. 90. Zmiana srebra 2 r. 74 k.

Nieustający dochód kommissji umorzenia długów: 68 assygnacyami — — 100 — } procentow
68 brzęcząca moneta — — 98 1/2
58 takąż — — — 83 1/2

W i l n o.

Rząd Gubernialny Litewsko Wileński przesłał dla ogłoszenia, o nieużywaniu języka polskie-

go w korespondencyach urzędowych i prośbach do Rządu w brzmieniu następującem:

W Litewsko-Wileńskim Rządzie gubernialnem rozważano: iż podawane bywały do tego Rządu, od prosiących skargi, prośby i doniesienia, a od Sądów Ziemskich i Grodzkich, Magistratów i Ratuszów, przysyłane bywały raporty w języku polskim, po większej części bez zachowania formy i porządku na to ustanowionych; zapelniane bywały różnemi okolicznościami, sobie przeciwnymi; przychodzą jeszcze niekiedy i takie, w których nie tylko gramatycznej zrozumiałości, ale i prostej istoty sprawy doczytać się nie podobna; nadto układane bywały zbyt obszernie, bez żadnej w tem potrzeby, oratorskim sposobem pisane, po spolicie opierających pisma swe więcej na krasomówstwie, niżeli na rzeczy i istocie samego opisu, które prosiący powinien prawdziwie i dokładnie wyłożyć i dowiedzieć to, co pisze w prośbach, a Sady Ziemskie i Grodzkie, Magistraty i Ratusze w raportach, z przyłączeniem do nich dokumentów i innych papierów, prowadzą korespondencyę także w języku polskim; na których rozpatrzenie i przekładanie niemało potrzeba czasu, załatwiać zaś tłumaczeniami wchodzące w nadzwyczaj wielkém mnożwie do Rządu Gubernialnego papiery, jest niepodobieństwem, bo w nim tylko do stycznia 1818 roku był translator; a od tego czasu przy największem zajęciu się Członków, z trudnością uskutecznią się tłumaczenia przez oficyalistów kancelaryjnych, i zajądą niezmiernie zatrudnienie dla Zasiadających, a rodząc niepotrzebną korespondencyę i widoczną nawet przewagę, jak w rozwiązywaniu raportów w polskim języku pisanych, tak również i w przecieraniu układanych z niewyrozumiałych tłumaczeń dokładow. — Ze zaś dla zarządzenia temu wszystkiemu, na osnowie Ukazów Rządzącego Senatu d. 16 stycznia 1740 roku, 30 marca 1806 roku i 25 maja 1810 roku wydanych, Rząd ten pod dnem 24 października 1814 roku obwieścił w Gubernii, ażeby dokumenta i same prośby podawane były z tłumaczeniem, albo z wypiskami w języku rosyjskim; i takie rozrządzenie było rozpatrywane w Rządzącym Senacie, którego Ukazem z dnia 22 lutego tegoż roku 1814 nie tylko nie uchylono, ale też Ukazem Senatu z dnia 25 lipca 1817 roku z N. 1743 do Rządu Gubernialnego Grodzieńskiego wydanym, i od Litewskiego P. Gubernatora Wojennego, dla rozciągnięcia i na ten Rząd tegoż samego w prowadzeniu interesów rozporządzenia, jakie zaprowadzone w Rządzie Gubernialnym Grodzieńskim, w kopii przesłanym, utwierdzone; dla tego podług rezolucyi z dnia 9 augusta teraźniejszego roku zapadłej, Postanowili: do wszystkich miejsc Urzędowych Gubernialnych komunikować, a Ziemskim Powiatowym i Grodzkim Sodom, Magistratom i Ratuszom, także Mieskim i Ziemskim Policyom tutejszej Gubernii zalecić przez Ukazy, ażeby pierwsze raczyły odąd pod żadnym pozorem nie przysyłać do tego Rządu odniesień, a podległe Urzędy raportów do Zwierzchności Gubernialnej w polskim języku, (jak teraz z liczby ich Sady Ziemskie i Grodzkie i niektóre Magistraty i Ratusze przysyłają) ale na Rosyjskim; w szczególności zaś Policyom Mieskim i Ziemskim surowie ponowić zalecenie, ażeby w okręgach swych opublikowali kilkakrotnie, z uczynieniem wrażenia Obywatelom i wszelkiego stanu mieszkańcom: ażeby każdy z nich w sprawach swych, podając do Zwierzchności Gubernialnej prośby, zachowywał przepisy następujące. 1) Ażeby one pisane były w języku Rosyjskim, i na przepisany przez Ukaz Należyte z dnia 24 listopada 1821 roku papierze herbowym, z zachowaniem wydanej formy i z troskliwą ostrożnością, ażeby w tytule CESARSKIM omyłek, skrobane i poprawek nie było; 2) Ażeby nie umieszczali zgola niczego niepotrzebnego, nierzetelnego, i do sprawy nienależącego, a bardziej wyrazów przykrych i pieniactwa; 3) Ażeby koniecznie wymieniali, kto układał i pisał te prośby, i żeby się ciż sami na nich podpisywali; 4) Ażeby dokumenta składali na

papierze herbowym, takiej ceny, na jakim pisane prośby, z tłumaczeniem albo *wypiskami* w języku rossyjskim; również i plenipotencye, ażeby wydawali plenipotantom na papierze herbowym z poświadczeniem w przyzwoitym urzędzie sądowym; i 5) Żydzi i Karaimy, ażeby także prośby i skargi, tudzież plenipotencye i siali koniecznie po rossyjsku, albo po polsku, albo też po niemiecku, a zgola nie po hebrajsku, i żeby koniecznie wyrażali swoje familje czyli przezwiska. Jeżeli zaś kto sam pisać nie umie, tacy mają, na ośnówie prawa pod tytułem *Ułożenia*, rozdziału 10, artykułów 246 i 248, rozdziału 11 artykułu 4, rozdziału 17 artykułu 36, i rozdziału 20 artykułu 41, prosić drugich do podpisania za siebie, ale krzyżaków, ani innych znaków na miejscu wyraźnego podpisu proszących, ażeby nie używali, dla uniknięcia wszelkiego fałszerstwa; gdyż bez zachowania wszystkich tych prawideł, nie tylko te skargi, prośby, i plenipotencye, nie będą przyjęte do czynienia, ale przeciwnie na ośnówie artykułu 34 tegoż *Naywyższego Ukazu*, z dnia 24 listopada 1821 roku, powrócone zostaną z nadpisami, i nadto przestępujący to, jako zatrudniający Urząd, a osobliwie używający czegokolwiek, do rzeczy nie należące-go, albo wyrazów krzywdzących albo pieniackie i niesprawiedliwe prośby przynoszący, podpadną na ośnówie *Ukazów Naywyższych* z dnia 29 lipca 1797 i 30 marca 1806 roku, oddaniu do sądu dla przykładowego osądzenia podług surowości praw. — Dla wydrukowania zaś o tem w gazecie *Kurjera Litewskiego*, posłać do Redaktorów tej przy zapisie z Kancelaryi tegoz rozporządzenia kopiję; a do Litewskiego P. Wojennego Gubernatora o tem przedstawiając, prosić Zwierzchniego ze strony Jego na rzecz tegoż zgodzenia się, a póki to nie nastąpi, do skutku tego nie przywozić; które to rozporządzenie było przedstawiane Litewskiemu P. Wojennemu Gubernatorowi, który znajdując je zgodnem z prawami i koniecznie potrzebnem dla zachowania porządku, na odbywanie interesów ustanowionego, przelożył pod dniem 14 teraźniejszego grudnia z N. 4385, podać je do wykonania bez odwołki. Autentyk podpisany przez zasiadających PP. Urzędników i poświadczony przez Sekretarza. Zgodno Sekretarz i kawaler *Kleist*.

Z autentykiem czytał: *Exekutor Hadziewicz*.

Wileńskie Towarzystwo Dobroczynności.

W dniu 16 teraźniejszego miesiąca odbył się w Sali Ratuszowej wieczór muzyczny, dany na zysk ubogich, pod opieką Wileńskiego Towarzystwa Dobroczynności zostających. Wykonywane przez WJPanią Teresę Kozłowską, Instytutorkę pensyi żeńskiej w tutejszém mieście, wspólnie z jej uczennicami, rozmaite sztuki wokalne i na fortepiano, dowodząc niepospolitego talentu Szanowney Instytutorki w obu tych przedmiotach, usprawiedliwiały razem jej usilność w uposobieniu uczennic swoich. Zukontentowaniem słuchała Publiczność, jak młode panny, pod jej dozorem wychowujące się, religijnemi i moralnemi uczuciami przejęte, pierwsze owoce nabywających się talentów poświęciły wsparciu ubogich bliźnich. Liczne po każdej exekucyi oklaski i po skończonym wieczorze złożone podziękowanie przez osoby pierwszej dystynkcyi, dowodziły, że Publiczność zebrana cenila to szlachetne poświęcenie się. Nagrodą jego rzetelną jest pomoc dla nieszczęśliwych, w imieniu których Towarzystwo Dobroczynności najszczęśliwiej oświadcza wdzięczność. Dochód czysty do kasy Towarzystwa z tego wieczora weszły, po odrzuceniu wydatków na światło, wynagrodzenie dwóch orkiestr: mieskiej i wojskowej, tudzież inney drobniejszy expensy, uczynił rub. srebrnych 285 kopiejek 95.

Szwieksznie (na Żmudzi).

Po otrzymanym liście okólnym JO. Xiecia Biskupa Żmudzkiego, zalecającym całemu Duchowieństwu, dziewięciodniowe nabożeństwo za zmarłego *Naywyższego Pasterza Piusa VII*, rozpoczę-

ły się d. 10 października, w kościele szwiesznieńskim exekwije, a dnia 18 odprawiło się uroczyste nabożeństwo. Ostatniego dnia, o godzinie 8, JX. Januszkiewicz, kanonik brzeski, pleban, z miejscowym i zaproszonym Duchowieństwem, rozpoczął nabożeństwo żałobne. Po odśpiewanym pierwszym nokturnie, miał mszę śpiewaną JX. Karol Rymkiewicz, wikaryusz szwiesznieński; po drugim nokturnie JX. Paszyński altarzysta, po trzecim JX. Jan Juszkiewicz, przełożony kościoła wielkiego Pojutza; po tej mszy śpiewano *Laudes* i mszę wielką celebrował JX. Milwicki, proboszcz wewirzański, z asystencyą duchowieństwa. Kazanie miał JX. Kanonik i proboszcz Januszkiewicz, w pierwszej części wystawił o znaczeniu *Naywyższej Głowy Kościoła*, w drugiej o niektórych okolicznościach życia zmarłego Papieża, które wydają jego duszę i ercejedną mu poszanowanie i chwagę. Katalank, wspaniale i gustownie wystawiony, a przyozdobiony bogatemi sprzętami, mnóstwem lamp i świec oświeconych, w znamionach dostojności Papieżej, tyary i kluczy, oraz świętych naczyń kościelnych, stawil przed oczyma licznie zgromadzonego, znaczniejszego obywatelstwa i wiernego ludu, że obchod ten poświęcony jest pamięci *Naywyższego Kapłana i Głowy Kościoła Katolickiego*. Dla ubogich, zgromadzonych na ten obchod, dany był obiad w starym szpitalu.

W *Horodyszczu*, wsi położonej w powiecie pińskim, w gubernii mińskiej, JW. JX. Jan Florian Alfnos *Oranśki*, Opat zgromadzenia XX. Benedyktynów, po przeżyciu wieku lat 74, w zakonnie 56, a w charakterze ś. Kapłana w lat 50, odprawił dnia 14 października r. t. powtórna mszę ś., prymicyą zwaną. Zjazd liczny obywatelstwa z powiatu pińskiego i sąsiedzkich, i wielkie zgromadzenie ludu chrześcijańskiego, napełniało świątynię. Prymicyant mszą ś. pontyfikalnym obrzędem odprawił; asystowali dwaj infulaci, X. Szymon Antoni Janowski, Opat i prezydent kongregacyi Benedyktynsko-Cystersko-Kartuzkiej i X. Paweł Felicyan *Danin-Wolski*, Opat S. T. D. przełożony miejscowy Zgromadzenia Benedyktynskiego. Kazanie do okoliczności było stosowane. Szanowny prymicyant pierwszą professyą zakonną w témże miejscu czynił, gdzie ją dopiero przed sześcią laty pochwilił; przez lat dwadzieścia ciągle był w tym klasztorze Opatem jurydykcyonalnym: był dwa razy wizytatorem i generalnym kongregacyi Benedyktynskiej; raz był Surrogatem Dyecezyi Łuckiej; po utworzeniu się w Litwie kongregacyi Benedyktynsko-Cysterskiej, wybrany był na prezydenta tej kongregacyi, i urząd ten przez lat 3 sprawował; od Rządu Dyecezalnego mińskiego, był kilkakrotnie naznaczony wizytatorem probostw i klasztorów. — Klasztor XX. Benedyktynów w *Horodyszczu* fundowany jest około roku 1653, przez Jana Karola *Kopcia*, Wojewodę Trockiego; leży o milę od miasta powiatowego *Pińska*, nad rzeką *Jasioldą* i rozległym jeziorem.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Puławy dnia 26 grudnia.

(z *Kurjera Warszawskiego*)

W dniu 24 b. m. i roku, jako w rocznicę Urodzin *Nayjaśniejszego Cesarza i Króla* Pana naszego Miłościwego, odbyło się tu w kaplicy nabożeństwo w przytomności licznie zebranego garnizonu, Urzędników miejscowych, szkoły Wydziałowej i mnóstwa zgromadzonego ludu. JW. Xiążd Dobrzyński, proboszcz *Włostowicki* odbył solenne nabożeństwo; przesyłając gorące modły do *Naywyższego* o długie panowanie ukochanego Monarchy. W zabrancy zaś pobożney i stosowney do obchodzoney uroczystości przemowie, zachęcił słuchaczy, przykładami dowodami do przychylności i wierności *Nayjaśniejszemu Cesarzowi i Królowi* Panu naszemu Miłościwemu, jako też do uległości i posłuszeństwa władzom krajowym, czerpiąc wzory z Pisma świętego. Po ukończeniu nabożeństwa, złożone zostało przez miejscowych Urzędników i przełożonych szkoły, powiastowanie

W. Podpółkownikowi Pięte dowódcy kompanii drugiej pozycyjnej artylerji pieszej w mieście konsystującej.

P R U S S Y.

Berlin dnia 23 grudnia
(z *Gazety Warszawskiej*).

Niedawno przybyli tu dwaj gońcy Cesarsko-Rossyjscy, jeden z *Petersburga*, a drugi z *Warszawy*. Przejedzało oraz tedy 3 gońców Cesarsko-Rossyjskich wysłanych z *Petersburga* do *Paryża*, i podpółkownik Królewsko-Wirtemberski, *Ellrichshausen*, udający się gońcem z *Petersburga* do *Stuttgartu*.

Z powodu zaślubin Królewica naszego następcy tronu, dano w *Padeborn* obiad dla 150 ubogich, którym obywatelki usługiwały. Taką ucztę dano w *Toruniu* w domu dobroczynności.

W Kolonii odbyła się uroczystość poświęcona zasłużonemu żołnierzom. Miasto złożyło posąg dla 5 onotliwych pańienek, które obrały sobie za mężów weteranów okrytych sławą i bliznami.

W Szląsku, w okolicach *Lignicy*, jeszcze w połowie zeszłego miesiąca takie spadły śniegi, iż wszelka podróż została wstrzymana, i z mrozu jeden człowiek umarł. We trzy dni raptem nastąpiło ciepło, i przez całą noc trwały błyskawice i pioruny.

F R A N C Y A.

Paryż dnia 15 grudnia.
(z *Gazety Warszawskiej*).

Wyszło programma względem uroczystości, jakie stolica tutejsza daje od dnia wczorajszego dla Xięcia *Angouleme* i wojska. Dzieli się na 4 części: 1) Uczta dla wojska w koszarach; i stosowne widowiska w cyrku Olimpijskim; na które osada paryzka i inwalidzi bezpłatnie codzień w liczbie 1300 ludzi chodzą będą. Deputowani municypalności udadzą się do koszar, dla spełnienia toasty za zdrowie Króla i mego wspólnie z żołnierzami. 2) Uczta na ratuszu, przyjęcie Xięcia stół u Króla i bal. Przy stole królewskim na 50 osób, municypalność usługiwać będzie Xięgom; 12cie żon obywatelskich, wybranych przez Monarchę z członkami municypalności, nieczyniącemi służby przy Xiążętach, zasiadą w sali u innych stolów. Bal zacznie się na rozkaz Xięcia *Angouleme* tańcem kadryllem. Mistrze obrzędowi wskażą damom miejsca, i każdej podadzą bukiet z kwiatów. Zaproszeni mężczyźni mają być w sukni *à la Française* ze szpadą, i nikt we fraku i pantalonach wejść nie może. 3) Publiczne widowiska. Rozdawanie wina i jedzenia na polach elizejskich, wytryskiwanie wina z fontan na rynkach publicznych, fajerwerk na polach elizejskich, tańce, i powszechne oświecenie gmachów publicznych; 4) Obiad w ratuszu dla jenerałów i oficerów wojska; które powróciło z Hiszpanii, oraz dla oficerów morskich i osady paryzkiej. Stół na 300 osób będzie w sali ogrodowej, i do niego Xięże *Angouleme* zostanie aproszony. 5) Dnia 4 stycznia prefekt departamentu *Sekwany* wypłaci na ratuszu rozmaitym korporacyom rzemieślników, dla ich wsparcia, sumę 50 000 franków, którą miasto tym końcem przeznaczyło. Tegoż dnia wypłaci się 10,000 franków towarzystwu, utworzonemu na wsparcie maystrów i czeladników, niemających roboty, oraz wdów pozostałych po nich.

Biskup w *Paryżu* przywrócił uroczystość, którą od roku 1585 obchodzono, a która podczas rewolucyi ustała. Przypomina ona mieszkańcom obronę od napadu Hrabiego *Chatillon*.

Półkownik *Montigny* posiada kaplicę; w dobrach Xięcia *Bourbon*, chce tam wystawić wspólny marmurowy pomnik Xięciu *d'Enghien*, i tym celem zbiera składki.

Przysposabiają w Marsylii nową wyprawę do *Aleksandrii* w *Egipcie*. Handel nasz z *Egiptem* jest bardzo rozciągnięty, gdyż Basza tameczny ula-

twia związki i nadaje rozmaite korzyści kupcom francuzkim. Wiele okrętów uda się także do *Lewantu*; a szczególnie na czarne morze; odebrano bowiem niewątpliwą wiadomość z *Pery*, iż okręty kupieckie francuzkie mogą teraz bez przeszkody płynąć przez kanał do portów rossyjskich.

Królewskie towarzystwo lekarskie wyznaczyło kommissyą do rozpoznania, jakie skutki sprawiają we krwi trucizny roślinne? Kommissya ta ma oraz podać projekt do prawa względem przedawania trucizn, których większa część będzie zakazana, gdyż dowiedziono, iż w lekarstwach wiele trucizn może być zastąpionych mniej niebezpiecznymi płodami przyrodzenia.

Dnia 14. Xięże *Angouleme* udał się onegdaj z adjutantami swymi do szkoły wojskowej, dla odwiedzenia żołnierzy gwardji królewskiej, którzy odbyli kampanię w Hiszpanii i zebrał się na ucztę. Wspomniany Xięże, został przyjęty z oznakami największej radości. Tegoż dnia zaczęły się uroczystości, które miasto *Paryż* na cześć wojska przysposobiło. W amfiteatrze *Pana Franconi*, zgromadziło 1,300 inwalidów, którym w tych uroczystościach dano pierwszeństwo, i na których czele był *Margrabia Latour-Maubourg*. Dano widowisko wojskowe. Sala ozdobiona była tarczami i znakami zwyciężkami. Po zwyczajnych sztukach na koniach, wystawiono w różnych częściach kampanię w Hiszpanii: w pierwszej wojsko przechodzi przez góry pirenejskie; w drugiej posuwa się w tryumfie z jednego końca Hiszpanii do drugiego; zdobywa szturmem *Trocadero*, buntownicy składają broń, a Hiszpania widzi oswobodzonego swego Króla; w trzeciej części powraca zwycięskie wojsko do Francji, przechodzi przez bramę tryumfalną, i wszędzie przyymowane jest od ludu z radością, wśród śpiewów pochwalnych. Minister wojny, *Hrabia Oultard*, dowódca wojska w tutejszej stolicy, prefekt i radca stanu, byli na tém widowisku. Wczoraj dano wielką ucztę dla weteranów w domu inwalidów.

Król Jmć hiszpański dał wielki krzyż orderu *Karola III*, Vice Hrabieju *Dode*, jenerałowi porucznikowi i dowódcy korpusu inżynierów przy wojsku w Hiszpanii, a wielki krzyż orderu *S. Ferdynanda* jenerałowi Hrabieju *Laroche Jaquelin*, Vice Hrabieju *Garbé*, Baronowi *Flohand de Fleury*.

Król sardyński, *Wiktor Emanuel*, który d. 3 b. m. w *Moncolieri* dysponował się na śmierć, i przyjął Sakrament ostatniego Oleju i namaszczenia, był d. 6 b. m. zdrowszy.

Królewska akademja sztuk pięknych instytutu francuzkiego, obrała rzeźbiarza *Thornwaldson*, i sławnego kompozytora muzyki *Rassini*, korespondującymi członkami swymi.

Dnia 15. Wczoraj dał Król Jmć prywatne wysłuchanie marszałkowi *Moncey*, i jenerałowi Hrabieju *Guilleminot*, którzy niedawno powrócili z Hiszpanii.

Na cmentarzu *Pere la Chaise*, w miejscu przeznaczonem dla instytutu głuchoniemych, wystawiono pomnik zmarłemu Xiędzu *Sicard*, z czarnego marmuru w starożytnym kształcie. Przy wierzchniej części kamienia, znajduje się 6 rąk, w różnem położeniu, które, sposobem hieroglifów egipskich, wyobrażają 6 głosek nazwiska *Sicard*, a u dołu i na drugiej stronie kamienia jest stosowny napis.

Donoszą z *Bordeaux*, iż d. 9 b. m. na przezwie rozmaitych będących tam kompanij gwardji królewskiej, po nazwiskach podoficerów, czytano także nazwisko Xięcia *Carignan*. Najstarszy grenadyr odpowiedział: *jest tu*. Dzieje się to codzień, odtąd, jak wspomniany Xięże, przyszły następca tronu sardyńskiego, kazał się zapisać w imienną listę kompanij grenadyrów francuzkich.

Rada miejska w *Tuluzie* przyjęła plan, podany przez wyznaczoną kommissyą względem wystawienia pomnika Xięciu *Angouleme* i wojsku francuzkiemu.

DODATEK.

DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N. 154.

Wilno dnia 24 Grudnia v. s. 1825 Roku.

HISZPANIA.

Madryt dnia 5 grudnia.
(z Gazety Warszawskiej.)

Dowódca w *Ivica* poddał się władzy królewskiej, i donosił, iż tam wszystko przywrócono, jak było przed rewolucją.

Znajdują się tu wszyscy prawie dowódcy wojska rojalistowskiego, prócz *Bessieresa*. Trapiąta jest w klasztorze.

Dnia 6. Po odmianie ministrów naszych, panuje tu głęboka oichota. Surowe ukaranie żołnierzy hiszpańskich, którzy się z żołnierzami szwajcarskimi pokłócili, zapobiegło wszelkim podobnym rozruchom. Rząd trudni się ciągle rozpuszczaniem wojska krajowego, i osada tutejsza składać się będzie z samych prawie francuzów.

Słychać, iż gwardye hiszpańskie posłane zostały do *Badajoz*. Wyjechali ztąd komisarze do rozbiorzenia reszty korpusu *Ballasterosa*, który zajmował różne stanowiska w dawnym Kastylii.

Dnia 7. Mówią, iż *Don Wiktor Saez* nie przyjął biskupstwa tortozkiego, i chce zostać znowu kanonikiem kościoła metropolitalnego w *Toledo*.

ANGLIA.

Londyn dnia 10 grudnia.
(z Gazety Warszawskiej.)

Wizerunki admirałów angielskich w zamku *Windsor* i *Hampton-Court*, mają być na rozkaz Monarchy sprowadzone do lazaretu w *Greenwich*, i stać się zakładem galeryi, przeznaczonej do uwiecznienia zasług znakomych bohaterów morskich krajowych.

Kapitan *Parry* został mianowany hydrografem admiralicyi.

W roku bieżącym potrzebowano w Europie milion 264,000 funtów kawy i 88,000 centnarów cukru więcej, niż w roku zeszłym.

Handel nasz towarami bawelnianymi powiększa się do zadziwienia. Do wystawionych niedawno fabryk ma jeszcze przed wrześniem roku przyszłego przybyć 750,000 nowych warsztatów, które co rok dostarczać będą 15 milionów funtów przędzy. Powiększają się także warsztaty tkackie. Ta rozciągłość handlu podoba się wprawdzie przedsiębiorczemu duchowi Anglików, lecz także pobiaga za sobą upadek wielu rękodzielników, gdy targi są przepełnione towarami.

Po pomysłnym niedawno doświadczeniu wyjęcia pewnej ilości opium z żołądka psa, za pomocą nowowynalezonego narzędzia, wyjęto teraz podobnym, lecz jeszcze lepszym narzędziem truciznę z żołądka pewnej kobiety, która ją przez nieostrożność połąkawszy, wielkie boleści czuła. Kobieta ta odzyskała natychmiast zdrowie. Narzędzie to jest pewnym gatunkiem pompy elastycznej.

Gdy Król wyspy *Otahity* nadaje ludowi swemu prawa wyjęte z Pisma Świętego, tymczasem władca wysp *Sandwiskich* czyta z pilnością Biblią. Zpomiedzy wszystkich wysp australnych największy postęp uczyniła oświata w *Ragetea*. Misyonarze i krajowcy mają tam dosyć piękne domy. Stawiają pałac dla Króla, ukończono już tamę portową długą na 390 stop. Uprawiają cukier i tytoń. Jarzyn europejskich jest podostatkiem. W rękodzielnictwie nie tylko robią wszelkie materje, ale nawet krzesła, kanapy i różne sprzęty.

Miasto *Newhawen*, w Ameryce północnej, jest może jednym na całej kuli ziemskiej, gdzie najmniej ludzi umiera. Z 9,000 mieszkańców, ani jeden w ciągu 37 dni nie umarł. W *Nowym Yorku*, *Filadelfii*, *Baltimore*, umiera 9 ludzi na tydzień.

Dnia 13. Odebrana tu wiadomość o odmianie ministrów hiszpańskich podniosła wczora cenę papierów skarbowych hiszpańskich z 26½ do 29¼ za sto, lecz potem spadły znowu na 28½.

Tutejsza gazeta ministeryalna umieściła dziś co następuje: „Nowy zaciąg do wojska naszego ma być skutecznym z największą oszczędnością: bo nie tylko wszyscy oficerowie, połowę płacy biorący, wezwani będą do czynnej służby, lecz nawet żołnierze niedostaną na rękę więcej nad zwyczajną ilość, to jest, podejmujący się służyć czas nieograniczony, otrzyma 3 funty szterling. i 4 szterlingi, a czas ograniczony 2 funty szterlingów i 12 szylingów.

Bankierowie tuteysi *Rothschild, Barring, Reid* i *Irwing* ze współnikami swymi podjęli się pożyczki dla rządu austriackiego. Dano już pierwszą ratę 400,000 funtów szterl.

P. *Belzoni*, sławny podróżny, donosi pod 21 stopniem szerokości północnej, iż nie *Maurowie*, lecz Anglicy czynili rozmaite przeszkody zamysłowi jego dostania się w głąb Afryki. Droga do *Fez*, pobyt w tém mieście, rozdane podarunki i t. d., kosztowały P. *Belzoni* 100 funtów szterl.

Jenerał *Mina* obchodził d 3 b. m. rocznicę urodzin swoich: zaczął 44 rok życia.

Znajduje się w starych aktach prawodawstwa Pensylwanii z r. 1,683 i 1,684 przepis, co dziś nader dziwacznym wydawać się musi, iż żaden członek nie powinien przychodzić boszo do sali posiedzeń, ani też swój chleb z sęrem jeść na wschodach.

TURCYA.

Od granic tureckich dnia 30 listopada.
(z Gazety Warszawskiej.)

Listy z *Korfu* pod d. 13 b. m. donoszą, iż basza skutaryyski mimo klęsk doznanych, niezaniesł zamysłu swego przeciw *Missolongi*. Wszakże kilka oddziałów greckich zajmuje w tyle jego góry, dzielące *Akarnanią* od *Etolii*, i ztamtąd uderzając pod dowództwem walecznego *Hyskos*, przecięły mu zupełnie związek z twierdzami *Artą* i *Prewezą*. Grecy zdobyli działa, przeznaczone do oblężenia *Missolongi*, a będąc przy nich straż wycieli. Zabrali także znaczną ilość potrzeb wojennych i żywności. Pobili korpus, który pod sprawą *Omer Vrione* ciągnął na pomoc baszy skutaryyskiemu, i przymusili go do odwrotu. Osadzili nakoniec wszystkie wąwozy, prowadzące z *Etolii* do *Akarnanii* i *Epiru*.

Dnia 1 grudnia. Całemu wojsku tureckiemu ogłoszono firman W. Sultana, aby żołnierze pod karą śmierci nie oddalali się od korpusu, dla korzystania z obecnego smutnego stanu, w jakim się niewierni znajdują, aby ich zupełnie wytępić. Cała *Attyka* jest znowu w mocy greków; lecz wojsko, które kapitan basza kazał wysadzić w *Eubei*, położyło koniec korzyściom, jakie tam dawniej grecy odnieśli, a turecy znowu mają przewagę w południowej części *Eubei*. Słychać atoli, że i grecy, którymi *Diamanti* dowodzi, otrzymali niedawno posiłki. Basza skutaryyski miał opasać *Missolongi*, lecz tylko kilka dni stał pod tą twierdzą, nie mając ani nadziei zdobycia jej szturmem, ani środków do jej oblężenia.

Ja niżej piszący się czuję oświadczać wdzięczność W. Ernestowi Eychlerowi doktorowi medycyny, mieszkającemu w Dyneburskim powiecie w mieście *Krasławiu*, który mi z ostatniego stopnia konsumpcyi, przez umiejętność swoją, i prawdziwie ludzką pilność, do zupełnego przyprowadził zdrowia. Kalasanty Benisławski.

Z powodu świąt gazeta we Srodę nie wyjdzie.

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Wojennego Litewskiego Gubernatora:
Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler,

w Drukarni Redakcyi,

1. Konsystorz Auszpurgsko-Ewangelicki Litewsko Wileński.

Roku 1825 mca xbra 21 dnia, z okoliczności, że ten Konsystorz przez kilka miesięcy nie miał aktualnego kompletu prawem wskazanego, z różnych powodów; a ztąd gdy i przesyłki pisma nie w swojej porze i nie w czasie przychodziły. Ze względu: gdyby osoby wyznaczenia Auszpurgsko-Ewangelickiego do naszej jurydykcyi Konsystorza Wileńskiego udające się, a mające interesa w różnogatunkowym sposobie, tak z przesyłkami pieniężnymi, jako też i z samemi prośbami do nikogo więcej, ani pod czyim imieniem, jak wprost pod adresem do Konsystorza przesyłano. W przeciwnym bowiem zdarzeniu, jeżeli przesyłki jakowe skutku potrzebnego w należynej odpowiedzi nieotrzymują, winę sami sobie przypisywać zechcą. O czem Konsystorz Auszpurgsko-Ewangelicki Wileński interessowane strony zawiadamiając, takową rezolucją, na swym kompletnym zasiadaniu podpisawszy, dla zaawizowania do Gazety Kuryera Lit., komu o tem wiedzieć będzie należało, umieścić zadeterminował. Podpisano w żurnale: Prezydent Konsystorza Fryderyk Baron Rozen Kawaler orderow. Xiądz Jan Jakób Nikolai Radca Konsystorski. Karol Fryderyk Schwartz Radca Konsystor. 14 klasy. Sekretarz Konsystorski Franciszek Zacharzewski 10 klasy.

Wolno drukować Prezydent Konsystorza Baron Fryderyk Rozen.

1. Konsystorz Auszpurgsko-Ewangelicki Litewsko-Wileński.

Roku 1823 miesiąca xbra 21 dnia, w zaprowadzonym dziele rozwodowym z powództwa Urodzonej Teresy z Leonowiczow Beymanowej, przeciwko swojemu mężowi Ur. Franciszkowi Beymanowi, jeszcze w miesiącu styczniu 26 dnia 1823 roku po przeysciu stopniow processu; kiedy uzupełnienie całkowitego dzieła istotne nastąpiło, a zbliżający się czas prawem zadyktowany temu Konsystorzowi upływa, dla niewiadomości miejsca pobytu Ur. Beymanowej, i niejawnienia się w ten Sąd, Konsystorz Auszpurgsko-Ewangelicki Litewsko Wileński zdeterminował przez niniejszą trzykrotną awizacyą w Gazecie Kuryera Litewskiego powódkę Ur. Teresę z Leonowiczow Beymanowę zawiadzić, aby dla wysłuchania dekretu zaferowanego, sama przez się, lub w niemożności przez umocowanego plenipotentę na dzień 18 styczni następującego roku 1824 w tym Sądzie Konsystorza jawiła się. W żurnale podpisano przez komplet Konsystorza za korektą Sekretarza.

Prezydent Konsystorza Fryderyk Baron Rozen Kawaler orderow. X. Jan Jakób Nikolai Radca Konsystor. Karol Fryderyk Schwartz Radca Konsystor. 14 klasy. Sekretarz Konsystorza Franciszek Zacharzewski 10 klasy.

Wolno drukować Prezydent Konsystorza Baron Fryderyk Rozen.

1 ALEXANDER Pierwszy Imperator Samowładnający całą Rosyą etc. etc. etc.

Urodzonym Adamowi Wendorfowi Podkomorzemu Ptu Słuc. i dalszym sukcesorom Stanisława Wendorfa, Ur. Franciszkowi Pileckiemu b. Prezyd. Ziem. Nowogr. Ur. sukcesorom Józefa Mokłoka Dworzanina b. S. Lit. Ur. Józefowi Borysowiczowi Assesorowi Sądu Niż-

szego Słuc. Ur. Scholastyce Bohdanowskiej Rotm. woysk pol., Ur. Józefowi Woyniłowiczowi jako opiekunowi Józefaty Chrapowickiej Prezyd., Ur. sukcesorom Jana Strumkiewicza Rotmistrza, Ur. Angeli Obuchowiczowej Stolnikowej Mozyr., Ur. sukcesorom Andrzeja Mallewicza, Ur. sukcesorom Antoniego Kłockowskiego, Ur. sukcesorom Ignacego Bykowskiego Regenta w assistencyi opieki, Ur. Tekli z Odyńców Drozdowiczowej Regen. Mozyr., Ur. Dominikowi Klimaszewskiemu Sędziemu Gran. Ptu Słuc. Ur. sukcesorom Benedykta Hacıskiego Prezydenta, Ur. Janowi Loodtowi, JXX. Bernardynom klasztoru Nieswiskiego, Ur. Felixowi Piątkowskiemu, Ur. Annie z Reytenow Gierytczowej Półkown., Ur. Iwanowi Węclawowiczowi Szamb. b. dworu pol., Ur. sukcesorom Adama Piaseckiego Majora, Ur. Julianowi Rymczy i dalszym sukcesorom Felixa Rymczy, Antoniemu lub Wincentemu Jodce, Ur. Florianowi i samey Gaudziulewiczom Regentom, Ur. Apolinaremu Lewandowskiemu Podkom. Mozyr., Ur. Piotrowi Rajeckiemu Półkown. woysk ros., Ur. sukcesorom Hilarego Matusewicza, Ur. Józefowi Lewandowskiemu Regen. Kom. Eduk., Ur. Boguszeowskiemu Rotmistrzowi, Ur. Kazimierzowi Nowosielskiemu Sędz. Gran. Mozyr., Ur. Stefanowi Stroynowskiemu, i Paulinie córce jego Bielackiej, Ur. Michałowi Piotrowskiemu Prezyd. Gran. Mozyr., Ur. Antoniemu Olewinskiemu Podśęd. Ziem. Mozyr., Ur. Rozalii Owsianey Półkown. czyli jey sukcesorom, Ur. Leopoldowi i Kazimierzowi Wolskim, Ur. sukcesorom Wiktorji Heybowiczówny, Ur. Mikołajowi i Ludwice Woyniłowiczom Chor. Ptu Nowogr., Ur. Elżbiecie Schroeterowej Sowietnikowej, Ur. Jerzemu Sokółowiczowi Sędz. Nowogr., Ur. Xaweremu Czarnockiemu Podstolem., Ur. Michałowi Pawlukowskiemu Podkom., Ur. Marcie Trosnickiej i jey synowi, z pierwszego małżeństwa, Janowi Wiernikowskiemu, Ur. Tekli Łażewskiej, Ur. Waleryanowi Ramultowi Regen., Ur. Rosadowskiej, Ur. Katarzynie Romaszkowej Rot. Ur. Wiktorji Bułharowskiej czyli jey sukcesorom, Ur. Anieli Hemskiej, Ur. sukcesorom Xiędza Marcina Homulickiego, Ur. sukcesorom Stanisława Mordasewicza, Ur. Tadeuszowi Poniatowskiemu, Ur. Józefowi Hryniewiczowi, Ur. Tomaszowi i Dominikowi Szantyrom, Ur. Józefowi Lewickiemu, Ur. Józefowi Strzelbickiemu, Ur. Józefowi Lewkowiczowi, Ur. Ilnatowiczowi, Ur. Mateuszowi Kozakowskiemu, Ur. Jozefowi Horbatowskiemu, Marcynowi Malczewskiemu w assistencyi Pana jego, i dalszym wszystkim kredytorom, possesorom, i różnego tytułu pretensorom, oraz Ur. Aleksandrze z Obuchowiczow Bernowiczowej Prezydentowej Sądow Gran. apel. Mińskiej, i jey potomstwu Emilii, Angeli, Mieczysławowi i Władysławowi w assistencyi opieki; Ur. Gasprowi Iwaszkiewiczowi kapit woysk pol., Ur. Lulewiczowej matce, synom jey Joachimowi i Ignacemu Lulewiczom porucz. woysk pol. Ur. Jozefowi Mitarnawskiemu Sęd. Gran. Nowogr. Ur. Tadeuszowi Jezierskiemu Komor. W. X. Lit. Ur. Suchockiemu Sędz. Gran. Nowogr., Ur. Ignacemu Użłowskiemu porucz. b. woysk pol. i dalszym debitorom mającym w ręku swym fundusze summowne massy konkursowego mająt-

ku składające, pozew przed Sąd Główny Miński zgo Departamentu z instancyi Ur. Filipa Obuchowicza b. Marszałka Mozyrskiego, z odezwą do uczynionego pod rokiem 1823, miesiąca decembra 3 dnia, w Ziemstwie Ptu Słuckiego, na taxę i Exdywizyą oświadczenia, wynosi się w szczególności oto: iż różnocozasowie szukując żalujący dellatora kredytu sumownego, i znajdując ony u szanownych kredytorów, dopełniał najszeretelniejszym sposobem właściwą dla nich powinność przez troskliwie każdemu, podług rodzaju dopominków zadość czynienia, bez użalenia się, ani na czas karystyny, ani na żadną okoliczność podobieństwa w gotowym groszu opłaty nie przemagającej, lecz dziś obecny stan, który przekonywa o niedostatku powszechnym pieniędzy, gdy widzialną odkrywa niemożność wypłaty sum kapitałnych rozmaitego tytułu opisami powołującym się i powołać się mającym kredytorom, oraz possesorom i pretensorom upewnionych, ztąd zaś najsmutniejsza następność, gdy rzeczywistym zagroziła upadkiem dziś jeszcze mogącej być odpowiedzialnej na ogólne ciężary fortunnie, a nakoniec gdy wszelkie żał. delat. usiłowanie, i wynajdowane do zaspokojenia kredytorów szrodki, nie wydołały nastęrczyć sposobności gotowym groszem należnych za opisami summ wypłacenia, w takim więc niepokonanym przeciwnych okoliczności zbiegu przedsiębiorząc żał. delat. funduszem nieruchomości wartości taxy wieczystey, każdemu kredytorowi i pretensorowi ofiarującym się nie mniej z kapitałów żał. dellatorowi przez różne osoby prawnie i słusznie zawinionych, uczynić odpowiedzialność za należności realne wszystkie swoje fundusze, bez żadney excepcyi a mianowicie majątek Janów z folwarkami Zukowszczyzną i Michałowaczyczą w powiecie Nowogródzkim w Gubernii Grodzieńskiej, i z lasem w puszczy Ostrowskiej do Janowa przydzielonym, w powiecie Słuckim położonym, majątek Nacz także w powiecie Słuckim w lesney pozycyi, majątność Kopciewicze, oraz Czeluszczevicze i Onosowicze w powiecie Mozyrskim Gubernii Mińskiej ubikacyą swoją mające, przez oświadczenie roku 1823 miesiąca decembra 3 dnia, w Ziemstwie Słuckim zapisane, na taxę wieczystą i exdywizyą, razem z należnościami summownemi od różnych debitorów zawinionemi, w celu dopełnienia kredytorom i pretensorom realnym satysfakcyi, oddał, lecz gdy takowa przepisami prawodawstwa wskazana i do zaspokojenia onerów koley, wymaga ustalenia, tak z kredytorami i pretensorami, jako też i debitorami nierozdzielnej konkursowej rozprawy, i razem udeterminowania Taxatorsko-Exdywizorskiego Sądu, przez tę jurydykcyą, pod której władzą większość funduszu na odpowiedź idących na swoje rozpołożenie, gdy oraz należyte realnym kredytorom usprawiedliwienie odnosić się powinno do wszystkich funduszy, a znaczna część summowney żałgo dellatora substancyi, jak wczasie pryncypalney rozprawy dowiedzionym zostanie, znajduje się w ręku obżałowanych wyżej wspomnianych debitorów, majątki swe w różnych powiatach mających, i przeto ani jednej jurydykcyi, ani konkursowemu z kredytorami Sądowi, bez wyraźnego z nimi ukazania na jednozasową rozprawę forum nie uległych, w sto-

sowność zatym do uczynionego oświadczenia przedsiębiorając żałcy delator ogólny stan massy konkursowej wykazać i nierozdzielną każdemu kredytorowi tjako też pretensorowi, domierzyć z wykazać się mającego funduszu satysfakcyą, pozywa obżałowanych kredytorów i debitorów przed Sąd Główny Miński w prośbach, nadewszystko przeznaczenia Sądu Taxatorsko Exdywizorskiego z osob nie interesowanych i żadnym związkiem z osobami do procederu wpływającemi nie połączonych, oraz jurydykcyi tegoż Sądu w majątności Kopciewiczach w powiecie Mozyrskim sytuowanej, na pierwszym terminie zjazdu Sądu Exdywizorskiego ufundowania, a wczasie potrzeby jak Sąd Exdywizorski będzie uważał, na zjazd powtórny inne miejsce przeznaczy, uznania wieczystey funduszy nieruchomości taxy, i onych nierozdzielnie z funduszami summownemi pomiędzy kredytorów exdywizyi determinowania, połączenia debitorów żałgo dellatora do jednozasowej w konkursowym Sądzie rozprawy, i temuż konkursowemu czyli taxatorsko exdywizorskiemu Sądowi przepisania należytych reguł, mianowicie zaś, aby inwentaryą funduszy wszystkich zastawnemi possesjami nieonerowanych sporządził, komportacyą wszelkiego tytułu dowodów, każdego kredytora i pretensora dopominek usprawiedliwiających przeznaczył, i złożenie oney w pewnym terminie sub nullitate documentorum nakazał, Komornikow powszechną ufnością zaszczyconych dla wymiaru wszelkiego gatunku ziemi pod rozdział idącej i dla poczynienia rzetelnych jej dystynkcyow naznaczył, iżby akta właściwe z kim potrzebne będą wyexpedyował, summy do massy konkursowej od różnych debitorów należne, iżby podług złożyć się mających dowodów zrekonoskował, i do funduszu ogólnego na odpowiedź idącego ulączył, na wszystkie szczegóły massę odpowiedzialną stanowiącą a nieruchomości funduszem uważające się, iżby taxę wieczystą podług słuszney uwagi położył i one pomiędzy kredytorów na wieczność rozdzielił, na opłatę zaś summ od różnych debitorów do massy konkursowej wskazać się mających, iżby terminy prawne zakreślił, i na przypadek nieopłacenia gdyby inekwitacye ad extenuationem wskazał, dla zawiadomienia kredytorów, pretensorów i debitorów o potrzebie przed Sądem exdywizorskim stawania, iżby awizacyą do gazet Kur. Lit. podał, niestawającym kredytorom i pretensorom, iżby ammissyą dopominku, a debitorom ammissyą w sprawie nieważność przeciwnych dowodów zakreślił, iżby przystępując do dzieła na pierwszym zjeździe rezydencyę żałmu dellatorowi w majątku Janowie zapewnił, posługi należyte dotąd praktykujące się nie uszczuplał, i sumpt odpowiedni z majątkow pod administracyą objąć się mających przeznaczył, niemniej dalsze reguły jakie remmissyynym dekretem podług odkryć się w rozprawie mającej potrzeby zakreślone będą, aby skutecznił, i niczego zgoła między kredytorami, pretensorami i debitorami bez rozsądenia nie zostawił, naostatek uchylenia wszystkich przeciwnych prawu żądań od obżałowanych przedstawić się Sądowi Główn. mogących, dozwolednia żałmu dellatorowi adcyto-

wania wszystkich generalnie uczestników sprawy w Sądzie exdywizorskim odbywać się mającej, przez pozew edyktałny do Kur. Lit. podać się powinny, uznania żalگو dellatora bliższym do dowodu i odwodu, oraz szkód, strat i tego wszystkiego decydowania, co czasu sprawy dowiedzionym będzie, zachowując wolność poprawienia tej żalگو. Pisan roku 1823 decembra 4 dnia.

Roku 1823 mca xbra 12 dnia, Ja Woźny JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Ziem. Ptu Nowogródzkiego niżej na podpisaniu własnoręcznie wyrażony, zenawam tym moim relacyynym kwitem, iż tego pozwu kopii cztery z niniejszym autentykiem zgodnych, w sprawie JW. JPana Filipa Obuchowicza byłego Marszałka Ptu Mozyrskiego JWW. i WW. JPP. Alexandre z Obuchowiczow Bernowiczowey Prezydentowey Sądu apellacyynego Granicznego Gubernii Mińskiej i Jey potomstwu, w asystencyi opieki w folwarku Dunajczycach na dniu 10 mca xbra jedną, Angeli z Jeleńskich Obuchowiczowey Stolnikowey Mozyrskiej na dniu 10 tegoż mca xbra w folwarku Tuczy drugą, Adamowi Wendorfowi Podkomorzemu Ptu Słuckiego, podobnież d. 10 xbra w folwarku Hołynce trzecią, a zaś Julianowi Rymczy i dalszym sukcesorom zeszłego ś. p. Felixa Rymczy w mieście Słucku we dworku Ichmościow na d. 12 biejącego mca xbra czwartą, przed Sąd Główny 2go Departamentu Gubernii Mińskiej wszystkim wyżej wyrażonym Ichmościom oczewisto do rąk popodawałem i o terminie rozprawy zawiadomiłem. Jan Turowicz Woźny P. N.

Roku 1823 mca xbra 13 dnia przed aktami JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Ziem. Ptu Słuckiego, osobiście stanąwszy Woźny wyżej wyrażony, kwit relacyyny podanego pozwu urzędownie zeznał. Przyjąłem zeznanie, Ignaci Kuncewicz Słuck. Ziem. Aktowy Regent.

Roku 1823 xbra 20 dnia, takowy pozew może być do Kuryera Litewskiego do druku przyjętym. Prezyd. Grodz. Ptu Wileńskiego Adam Danksza.

1. Litewski Pocztamt wzywa niniejszem, chcących podjąć się dostawy potrzebnych mu, dla niższych pocztowych służących Litewskiej Dyrekcyi, jednorocznych ammunicyynnych rzeczy, a mianowicie: raytuzow szarego szlążkiego sukna z czarnymi lampasami i skórą 379, pantalonow takiegoż sukna 49, także pantalonow ciemno-zielonego szlążkiego sukna 103, letnich pantalonow flamandzkiego płótna 428 i halsztuchow czarnych sukiennych 1062, a nadto towaru czyli skór na bóty z podeszwami i całym garniturem na półbóci 531 par: iżby takowi przybywali do Pocztamtu dla odbycia targow w terminach niżej oznaczonych; a mianowicie: pierwszym dnia 9, drugim dnia 11go, a trzecim ostatecznym dnia 14go stycznia nadchodzącego 1824 roku, gdzie i dalsze kondycye będą objawione, z warunkiem, ażeby każdy podeymujący się tej dostawy, złożył, przy oświadczeniu, na piśmie świadectwo ewikoyi, mogącej być wierną i dostateczną nieodmiennie, bez czego nikt do targu dopuszczonym być nie może.

1. W Skutek Remissy Sądu Głównego Lit. Wileńskiego 2go Departamentu sprawę między wierzy-

cielami zeszłego Franciszka i żyjącej Franciszki z Jagiellowiczow Święcickich i onych sukcesorami porządkiem konkursu do rozszkolenia odsyłającej, Sąd Ziemski Ptu Wileń. Dekretem dnia 5 xbra 1823 roku ustanowionym, na wszystkich stronach połączonych i z jednocy należeć mogących, komportacyą wszelkiego tytułu dokumentow pod regestrami dokładnie sporządzić się powinni w dniu 18 marca 1824 r. do kancelaryi aktowey Ziem. Wileń. spełnić się powinna uznał, i persystencyą sześciomiedzielną zamierzył, kopią z spraw nawzajem do kancelaryi Sądu swojego oddać nakazał, inwentaryą wszelkiego majątku szczególniey possessow w mieście Wilnie i na Antokolu eksystujących zadeterminował i nad temiż funduszami administracyą ustanowił, do obrony schedy zeszłego Józefa Święcickiego prokuratora dodał, między tradycyjnymi possessorami aktą inkwizycyi, kalkulacyi, weryfikacyi przeznaczył, adcytować massowych debitorow polecił, i dalsze pierwszemu stopniowi sprawy właściwe postanowienia zaskuteczniwszy, termin na przywołanie teyże sprawy w sessyach poobiednich odchodzić mającej do oczewistego oncy rozsądzania dzień 2 junii roku przyszłego 1824 zamierzył, żeby więc kredytorowie i pretensorowie zeszłego Franciszka i żyjącej Franciszki Święcickich o powinności spełnienia zeszłego wyroku i o założonych terminach byli wiadomymi; a do następney oczewistej rozprawy pod upadkiem rzeczy łączyli się, zaś debitorowie że etiam w ich niestanności oczewisty nastąpi dekret, zatyż przydarzyć się mogące niedogodności własney winie przypisać będą powin i, ostrzeżeniem zostali, do tego celu niniejszą trzykrotną do gazet Kuryera Lit. podaje się awizacya.

1. Sad Zjazdowy na rozbiór majątku W. niegdy Jana Kłosowskiego w dobrach wsi Narajówce w Gubernii Wołyńskiej powiecie Ostrogskim leżących z mocy Dekretu Sądu Ziemskiego tegoż powiatu roku zeszłego 1822 dnia 10 czerwca zapadłego, ułatwiać się zalikwidowawszy na trzech upłynionych terminach zjazdu drugiego wszystkich stawiających się wierzycieli, celem przyspieszenia końca rozbiórowemu dziełu, na wniesienie Prokuratora massy W. Stanisława Rożyckiego, ostateczny termin likwidyacyi do dnia pierwszego lutego roku następującego 1824, naznaczył; do którego aby wszyscy wierzyciele i pretensorowie, jeśli jeszcze jacy do massy majątku zmarłego Jana Kłosowskiego być mogą, w Sądzie tym stawili się długi i pretensye swoje usprawiedliwiali, pod upadkiem w sprawie na tym terminie ogłosić się mającym, zadeterminował, dla czego tém interessowane osoby zawiadamia. Dan w Narajówce na sessyi sądowey roku 1823 dnia 12 grudnia.

Podśudek Ziemski Ptu Ostrogskiego Ignacy Kotkowski.

1. Rozolucyą Sądu Grodz. Ptu Wileńskiego, w dacie 23 7bra 1822 nastąpi, niżej podpisany Urzędnik będąc odkomenderowany do inwentowania wszelkich ruchomości w lokacyi tego Sądu będących i do wyprzedania z publiczney licytacyi jako to: odzienia, pasow polskich, pościeli, waliz, kufrow, strzelb myśliwskich, pistoletow, lanszawtow i dalszych szegółow, oznajmując, iż od dnia 17 mca januaryi następnego 1824 roku rozpocznie takową wyprzedaż z południa od godziny pierwszej przez wszystkie dni oprócz świątecznych i tabelnych, aż do zupełnego wyprzedania; osoby życzące co z tej ruchomości nabyć, raczą się stawić w pomienionych datach, w Izbie Sądowey Grodu Wileńskiego; o czém przez niniejszą awizacyą w gazecie Kur. Litew. trzykrotnie zawiadamiam. Dat w Wilnie 1823 roku xbra 22 dnia. Sędzia Grodzki Wileń. Antoni Pomiancki.

Wilno dnia 24 Grudnia roku 1823 v. s.

O g ł o s z e n i e.

Rząd IMPERATORSKIEGO Wileńskiego Uniwersytetu, podaje do wiadomości publicznej, że dobra Bezdzież w Gubernii Grodzieńskiej, w Powiecie Kobryńskim położone, do tegoż Uniwersytetu należące, za potwierdzeniem Zwierzchności, wypuszczać będzie przez Publiczną licytacją w dwonastoletnią arędowną dzierżawę od dnia 24 Czerwca przyszłego 1824. roku zaczynać się mającą.

Dobra te składają się z folwarków Bez-

dzież, Droboty, Czabaiówka, i Hołowczyce, z których trzy pierwsze położone są w iednym obrębie, w odległości ieden od drugiego o milę na bokowym trakcie od Pińska na Wołyn, a w odległości mil 7. od Pińska i tyleż od kanału żeglownego Ogińskiego; od Powiatowego zaś miasta Kobrynia mil 10.; czwarty też położony od pierwszych o mil 5 i tyleż od miasta powiatowego Kobrynia: przez ten folwark płynie kanał żeglowny łączący rzekę Pinę z Muchawcem.

Tabella wykazująca stan folwarków do dóbr Bezdzieża należących i wyciąg intraty.

Gruntu w każdym poletku morgów.	Sianożęci morgów.	Stan Folwarków.	D y m y					Powyższe Tygodniowa.	Gwalty roczne z Dynów ciągłych.	Szawarki roczne z dynów ciągłych.
			W s i	Karczemne.	Ciągłe.	Czynszowe.	Kątnice.			
270	727	w Folwarku Bezdzieżu - -	10	5	172	122	28	404.	6	8
268	591	w Folwarku Drobotach - -	6	3	112	19	10	262½	6	8
226	498	w Folwarku Hołowczycach - -	3	3	118	71	20	246½	6	8
125	347	w Folwarku Czabaiówce - -	3	2	58	8	6	144½	6	8

I n t r a t a.

z Folwarku Bezdzieża -
 — Drobotów -
 — Hołowczyc -
 — Czabaiówki -

Gotowy grosz srebr.				Intrata	
z Czynszu.		z Propinacyi.		z Krescencyi.	
Ruble.	Kop.	Ruble.	Kop.	Ruble.	Kop.
1,578	45	480	—	2,097	—
362	38	375	—	1,949	60
946	98	420	—	1,659	40
157	64	90	—	887	60

Oplata arędowna wnosić się ma dwiema ratami, to iest: dnia 24. Czerwca i 1. Stycznia.

Licytacja odbywać się wprzód będzie w mieście powiatowem Kobryniu we Dworżańskiej opiece tegoż powiatu przy asystencyi Dozorcy Honorowego Szkół powiatu Pińskiego Prezydenta Sądów Granicznych tegoż Powiatu P. Karola Dylewskiego; powtórnie zaś odbędzie się w Wilnie w miejscu posiedzeń Rządu Uniwersytetu. Na pierwszą przeznaczony są terminy w dniach 4. 9. i 15. miesiąca Lutego, na drugą dzień 14. 19. i 24. miesiąca Kwietnia przyszłego 1824 roku.

Warunki do kontraktu dzierżawnego, Ustawy dla Rady Włościańskiej i wiadomość o stanie dóbr Bezdzieża, znajdując się do wolnego w każdym czasie przeczytania we Dworżańskiej powiatu Kobryńskiego Opiece, u Dozorcy honorowego szkół powiatu Piń-

1. Folwarki Bezdzież, Droboty razem, iako też folwarki Czabaiówka i Hołowczyce podobnie razem licytowane będą.

2. Kogo ustawy krajowe wyłączają od posiadania dóbr ziemskich, ten do dzierżawy przypuszczony niebędzie.

3. Kto przygranicza swoim dziedzicznym lub possydanym przez arendę albo zastawę majątkiem do dóbr Uniwersyteckich, ten podobnie przypuszczony nie zostanie do dzierżawy tego folwarku, do którego przygranicza.

4. Każdy przystępujący do licytacji złożyć powinien:

a.) Ewikcyą, iednoroczney okazanej intracie odpowiadającą, na każdy z osobna folwark, na który chce licytować. Ta ewikcyja może być dana albo na dobrach nieruchomości, o swobodności przez Sąd Główny zgo. Departamentu podług zwyczajnej formy

skiego, P. Bylewskiego, i w kancelaryi Rządu Uniwersytetu.

Licytacje odbywać się będą podług następujących prawideł:

półświadczonych, albo w gotowych pieniądzech monetą krajową srebrną, do proporcji iednoroczney intraty w Rządzie Uniwersytetu za rewersem złożyć się mających; które potem za ewikcyą na dobrach nieruchomych wymienicne bydz mogą.

b.) Jeżeli posiada własny majątek, świadectwo Marszałka powiatowego i Sądu Niższego, że włościan nie uciemniał, dobrze prowadził gospodarstwo, i podatki regularnie opłacał; jeżeli possydownał cudzy majątek, oprócz powyższych świadectw Marszałka i Sądu Niższego, złożyć ma nadto świadectwo dziedzica, że regularnie opłacał arendę i włościan nieuciemniał.

5.) Kto przez licytacją utrzyma się przy dzierżawie; temu Kontrakt formalny przez Rząd Uniwersytetu wydany zostanie, z obowiązkiem dostarczenia przez Kontrahenta walorowego papieru.

6.) Żaden pod żadnym pozorem nie może

1. *Excerpt z protokołu potocznego Z emskiego powiatu Nowogródzkiego zapisanego w dacie poniedziałku oświadczenia a w roku teraźniejszym 1823 mca decembra 15 dnia za podaną prośbą pod pieczęcią urzędową Ziemską powiatu Nowogródzkiego stronie potrzebującej jest wydan.*

Roku 1825 miesiąca decembra 11 dnia, przed aktami JEGO IMPERATORSKIEY MO C⁴ Ziemskiemu Powiatu Nowogródzkiego i całą po wszechnością, niżej podpisany w imieniu W. Bogumily Baranowiczowey Rolmistrzowey Grodzieńskiej najsołenniejszy czyni manifest w rzeczy następnej: dekretem oświadczam Ziemstwa Nowogródzkiego w roku 1822 mca julia 11 dnia z W. Adamem a Berlo Chorążym wojsk Polskich instancją W. Bogumily Baranowiczowey otrzymanym, summa zł. Polskich 250 za winy kontrawencyjne na dzień 15 styczniarzi a rubli srebrnych 1908 kopiejek 96 kapitału z procentami na oblg zamienioną na dzień 18ty marca jednegoż 1823 roku dla W. Baranowiczowey na Adamie de Berlo jako debitorze z rozciągnięciem hipoteki na wszelkim tegoż debitora tak ruchomym jako i summownym majątku ogólnie, a szczególnie na summie tegoż de Berly za dokumentem assekuracyjnym obligacyjnym w roku 1818 marca 27 dnia przez W. Gaspra Iwaszkiewicza, jako plenipotentą wydanym, a 1819 maja 14 w Ziemstwie Nowogródzkim oblatowanym w ulści złotych Polskich 20,000 zapożyczoney u JO. Xłecia Ludwika Radziwilly Ordynata Kleckiego będącego, sądzoną została, z tem szczególnie dostównym ostrzeżeniem: „którego to obligu iżby pod żadnym pozorem W. Adam de Berlo nikomu przelewać, ani jakim bądź sposobem wydywać, przed dopełnieniem satysfakcyi niniejszemu wyrokowi nieważyl się iudicium zastrzegaj; po jakowym to dekrete nim nadeszły terminu zakreślone exelucyt, wspomniany Adam de Berlo szedł z tego świata, a jego successor brat rodzony W. Heronim de Berlo pbsięgnąwszy po nim wszelki spadek, gdy winney ze stopnia swego nie dopełnił dla tegoż W. Baranowiczowey satysfakcyi, przeto rzeczona Aktorka amuszona była z pomienionym sukcesorem oskutki powyższego dekretu ustanowić proces, tem czasem przed konkluzją onego, iżby pozostały po debitorze i w rgu W. Heronima de Berly będący fundusz, jakiegokolwiek niewłaściwoy zatracie nie uległ, oraz ażeby nikt przeciwko zastrzeżeniu i warunkom dekretu powyższ datą cytowanego w żądne władzy tak z W. Heronimem de Berla jako i z nimkolwiekbądź innym, o summe w masie mają-

się cofnąć od ceny na ostatnim targu postą pioney, a w przypadku cofnienia się, czyli odstąpienia od zaliczowanej dzierżawy, iednoroczna intrata pro evictione złożona, na zawsze przepada, i jako vadum obraca się na rzecz Uniwersytetu: kto zaś ewikcyą złoży nie w gotowiznie, lecz na majątku nieruchomym, w takim razie wyrażone vadum iednoroczney intracie odpowiadające, pozyskane będzie z tegoż nieruchomego majątku.

7.) Każdy z Kontrahentów, sam aktor lub prawnie do tego szczególnie aktu umocowany plenipotent, przed przystąpieniem do licytacyi podpisać się obowiązany będzie w słowach: „Prawidła dla przystępujących do licytacyi, warunki do kontraktu, i wiadomość „ostanie dobrBezdzieża; czytałem i rozważałem, „podług nich, gdy się przy licytacyi utrzymam, „dzierżawę zaliczowanego przezemnie majątku przyjmę; bez żądania żadney w tych „warunkach odmiany, dodatku lub ujęcia; „na co się podpisuję:“

Za Sekretarza Józef Okołów.

sku JO. Xłecia Ludwika Radziwilly będącą, wyżej wyrażoną niewchodul i oney nienabywał, niniejsze w aktach dla umieszczenia go następnie po trzykroć w gazecie Kurjera Litewskiego zapisując oświadczenie, jako proszony podpisuję, Antoni Baranowicz.

O zgodności z protokołem potocznym zaświadczam Karol Jabłoński Nowogr. Ziem. Aktowy Regent.

Roku 1823 zbra 17 dnia. Wolno drukować poświadczam Nikodem Kiernowski Pisarz Ziem. Ptu Nowogr. Deżur. urzęd.

1. Niżej podpisany skassowawszy zupełnie i zamknąwszy handel rozmaitych towarów przeze mnie w mieście Wilnie prowadzony, mając zamiar wydalenia się z miasta Wilna, wzywam wszystkie osoby mogące mieć do mnie jakąkolwiek pretensją (oprócz Ur. Sztamma i Kampę z którymi prowadzi się proces w Rządzącym Senacie) aby raczyły tawić się w mieszkaniu podpisanego w mieście Wilnie, dla odebrania prawney satysfakcyi; jak niemniej wzywam debitorów do handlu mojego zawiniających, aby kwoty od siebie należne chcieli wnieść w jak najprędzszym czasie do rąk pełnomocnego plenipotentu mojego W. Konstantego Dąmbrowskiego, Adwokata Sądu Głównego, w przeciwnym bowiem razie processem do uiszczenia się przymuszenni zostaną. Wilno d. 19 grudnia 1823. Józef Kopsch.

Roku 1823 zbra 21 dnia Takowe pismo Redakcyi Kurjera Litewskiego do gazet umieścić może świadczyć Antoni Pomarnacki Sędzia G. W.

1. W domie Mawa na Trockiey ulicy położonym znajduje się w mieszkaniu niżej podpisanego pantaleon nowy mahoniowy, na sześć oktał, z mechaniką angielską, zrobiony przez samego sprzedawcy. Jan Noack.

1. W Kardynalii na przeciw kościoła ś. Jana, jest do przedania kocczobryk; żyjący go nabyć zechce udać się do niżej podpisanego, mieszkającego w tymże domu, z którym się ocenę umówi.

Józef Buczyński.

2. Wedle Ukazu JEŃO IMPERATOR-SKIEY MOSCI Samowládającego Całą Rosyą etc. etc. etc.

Urodzonym Stanisławowi b. Sędziemu Gubernialnemu Granicznemu Grodzieńskiemu, późniey Prezydentowi Ziem. Lidzkiemu, Leonardowi b. Sędziemu Granicznemu Lidzkiemu późniey Deputatowi Wywodowemu, Felixowi b. Prezydentowi Grodz., Ignacemu b. Sędziemu Granicznemu, Kazimierzowi Sędziemu, urzędnikom ptu Lidzkiego, Edwardowi Regentowi Sądow Granicz. Gubernialnych Grodzieńskich, i drugiemu Ignacemu Rotmistrzowi, Janowi Majorowi woysk Rosyys. i Kawalerowi, Gasprowi Porucznikowi woysk Polskich, późniey Sędziemu granicz. Lidzkiemu Adamowiczom, iterum loco peragendae executionis, Xaweremu Podstolemu Witebskiemu, Józefowi Podkomorzemu ptu Słuckiego, oraz potomstwu Aloizego Czarnockiego, Xaweremu i Estelli z dekretem opieki Czarnockim, po dekreтах suspensionis et copiarum z spraw, tudzież Piotrowi i Annie z Czernikow primo voto Franciszkowej Adamowiczowej Stolnikowej Mściśławskiej, ad praesens Pomarnackim, b. Regentem Sądu Gł. Wileń. zgo Departamentu po dekreтах suspensionis et contumationis, loco peragendae executionis, pozew przed Sąd Ziem. ptu Wileń. na roki Trzykrólskie z porządku najpierwsze, lub po nich następne, z powództwa Ur. Jana Józefa dwómiennego Barona Chaudoir, niegdyś kupca iey gildy pod firmą bracia Chaudoirs piszącego się, ad praesens dziedzica dóbr ziemnych, w referencyi do skarg w czasie swoim poczynionych, oświadczeń i manifestów zaniezionych, tudzież do własnoręcznych pism zeszłego Franciszka Adamowicza Stolnika Mściśławskiego i do dalszych dowodów w Sądzie złożonych mających, jako też dekreto w Ziem. Wileńskim w roku 1823 maja 25 suspensionis et contumationis, a oktobra 24 copiarum z spraw et contumationis nastających, mianowicie o to: iż co zeszły z tego świata Franciszek Adamowicz Stolnik Mściśławski (po którym obżalowani spadek poięgnęliście) doświadczając od żalgo w wielu względach przyjacielskiej pomocy, i zyskawszy zaufanie, przez wywzajemnienie się, z władzy sobie nadaney, windykował od rozmaitych osob żalcemu należne summy, jako też miał sobie powierzone gotowe pieniądze, które w miejscu powrócenia żalcemu niekiedy używał do załatwienia własnych interesow, oraz do zrobienia przysługi z osoby swojej domowi Xiążąt Radziwiłłow, i dalszym, pieniądze rozpożyczał, a obligi i prawa zastawne, oraz dekreta nie na imie żaligo, lecz na własne otrzymywał, listami zaś do żalgo adresowanemi zapewniał o dostatecznym zahipotekowaniu summ, podając rady jako Plenipotent, że tym sposobem massowane summy łączniey będzie mógł windykować i one żalnu odsyłać, jak o tém przekonywają w rozmaitych datach adressowane pisma, z których 1809 roku junii 24 dnia objaśnia, że Stolnik Adamowicz czyniąc oblikwidacyą z domem Xięcia Dominika Radziwiłła o summy żalcemu należne, dołączył do własnych czer. zł. 6470 i zł. pol. 5, z jakowej czer. zł. 3,775 na prawie zastawném na majątku Xięcia Dominika Ra-

dziwiłła Ostupy w ptcie Wilkomirskim leżącym pod imieniem własném ulokował: a czer. zł. 2,695 zł. pol. 5 na tymże majątku ubezpieczył przez wzięty oblig od Radziwiłła; i że od tych summ procenta wypadające punktualnie żalcemu będą dochodziły uręczył; powtóre w 1811 roku maja 3 dnia doniosł, że na kontraktach Nowogródzkich kassa Xięcia Dominika Radziwiłła na oblig żalgo zawarła czer. zł. 850, że ten oblig wziął do siebie, że satysfakcya za onym nie nastąpiła, i oney oczekuje, a 1818 roku januar, 21 uwiadomił, że pozwy do Kommissyi Radziwiłłowskiej wyniosł. aktoraty wpisał, i że tym porządkiem pretensyą żalł. objawił; a następnie zkonkludował, że nie ma się czego lękać, lecz jak się późniey okazało, iż zeszły Stolnik Adamowicz, podobnież iak dawniey process nie pod imieniem żalcego istotnego kredytora, lecz pod imieniem własnym rozpoczął: potrzebie mając powierzone sobie papiery do pozyskania z massy po Marszałku Brzostowskim pozostałey, na summę czer. zł. 4,185 w exdywizyi Michalskiej, jak świadczy dekret 1816 junii 10 dnia ogłoszony, na imie własne uzyskał rekognicyą do summy rub. sr. 16,456 k. 11 $\frac{1}{2}$ z obowiązkiem niektórych detrunkat z teyże samey summy, chociaż ta bez najmnieyszego zaprzeczenia do żalgo należała i należy, jak o tém upewniają dowody pisma; po czwarte w roku 1809 gbra 25, wziął wexel do Paryża do Panna Guchharda na 21,000 lwrow czyli czer. zł. 2,000: po piąte w roku 1809 junii 24 dał wiedzieć, że od Rdółtowskiego czer. zł. 225: od Obuchowicza cz. zł. 129 uzyskał, po szóste w roku 1810 marca 10 od Ur. Zielińskiego czer. zł. 135, zł. 1 gr. 17, a decembra 5 od Rajeckiego cz. zł. 260 odebrał: posiódme z odebranych od Xięcia Zubowa procentow dostatecznego rachunku nieprzedstawił, słowem zeszły Adamowicz podług swojego upodobania częstokroć postępując, bez zezwolenia, nawet i akceptacyi żalgo niekiedy działał, o jednych donosił, a o drugich czynnościach niepomieniał; procenta odbierał, summy kapitalne podnosił i onych nie odsyłał, ciesząc zawsze rychłym uspokojeniem takowych, wydatki rachunkami objęte, kwitami nieusprawiedliwił, papierow niepowrócił, summ wywindykowanych, lub pod imieniem własnym zostających, jakie do żalującego należały nie oddał, a w ostatku żyć przestał, po którego zgonie obżalowani Adamowiczowie, Czarnoccy i Pomarnaccy wszelkie fundusze, ewikcyi i odpowiedzi uległe, z tytułu naturalney sukcesyi, do władania swojego zająwszy, nie tylko summ należnych nie opłacili, ale nawet papierow żalcym posługujących w czasie swoim nieoddali, i ledwo za rozkazem Zwierzchności, niejaką część papierow za rewersami wydali, a resztę i dotąd u siebie utrzymując pozbawiają możności przedsięwzięcia skutecznych środków do pozyskania należności dalszych, gdy prawo Statutu Litew. w Ar. 18 z Roz. 7 zapowiada „kto dobra poięga, ten ciężary znosić obowiązany“ a obżal. rozdzieliwszy całą pozostałość pomiędzy siebie tytułem naturalney sukcesyi, od tey powinności uchylacie się; z tego względu przymuszony żalcy przedsięwziąć niemiłą dla siebie kolej dopomin-ku przez process, pozwał wszystkich obżalanych

przed Sąd Ziem. ptu Wileńskiego; lecz obżalni przedłużając należną satysfakcją na przemian wzdawać siebie dopuszczając, i tak w roku 1823 maja 25 obżalni Adamowiczowie wzdali sobie na lukra banicyi doczesney i wieczney dopuścili, a z Pomarnackimi i Czarnockimi poszła suspensa, na dniu zaś 24 oktobra obżalni Adamowiczowie na lukra infamii, a Pomarnaccy po dekrete suspensionis również wzdali sobie na lukra infamii dozwolili, i dla mego z Czarnockimi poszła dylacja kopii z spraw w poparciu jakowego processu pozywając żalcy przed Sąd Ziem. Wileń. zakłada następne prośby: o nakazanie warowania activitatem loci standi obżalnym Adamowiczom na lukra banicyi doczesney i wieczney 1823 maja 25, a na lukra infamii oktobra 24, a Pomarnackim zaś na lukra infamii tegoż oktobra 24 dnia, o zatwierdzenie pokładających się dowodów, a mocą onych sądzenia dla żalcego na wszelkich funduszach po zesłym Franciszku Adamowiczu Stolniku Mściśławskim pozostałych i przez obżalnych zawładanych summ kapitałnych jedney cz. zł. 6,470, zł. 5, drugiey cz. zł. 850, trzeciey r. sr. 16,456 z wydestrukowaniem z teyże trzeciey summy ilości dekretem exdywizorskim ostrzeżoney, czwartey cz. zł. 2,000, piątey cz. zł. 225, szóstey cz. zł. 129; siódmej cz. zł. 135 zł. 1, gr. 17, osmej cz. zł. 260, o zreknoskowanie i nakazania powrotu tych summ, lub złożenia dowodu, które zesły Adamowicz czyniąc oblikwidacyą z zesłym Xięciem Zubowem na rachunek procentow pobierał o doliczenie respective z każdej summy powyżey wyszczególnionej procentow od czasu zawinienia po dzień naznaczyć się powinny satysfakcyi wypadających, o nakazanie zwrotu tych summ, jakie rachunkami przez zesłego Adamowicza są okazane, jeżeli sukcesorowie istoty onych kwitami, lub assygnatami, jak się zesły Franciszek Adamowicz obowiązał, nie dowiodą, o zwrot kosztow prawnych, o przeznaczenie naykrótszego do opłaty terminu, a w razie uchybienia, zastrzeżenia inekwitacyi do wszelkich funduszow zesłego Adamowicza w czymkolwiek ręku będących ad extenuationem, z wolną wyprzedają ruchomości przez publiczną licytacyą; o nałożenie zaprzeczenia za pośrednictwem władzy Zwierzchniczey na wszelkie fundusze obżalnych Adamowiczow, Czarnockich i Pomarnackich, dopóki aktualna wypłata summ nie nastąpi, zwrotu wszelkich papierow do żalcego należnych przeznaczenia, o uznanie bliższości do dowodu i odvodu dla żalującego chociażby za juramentem, i tego decydowania, co ze strony załgo proszonym będzie; salva melioratione żałoby.

Roku 1823 mca gbra 28 dnia, Woźny niżej własnoręcznie wyrażony świadczę: iż z tego autentycznego pozwu kopii zgodnych trzy, na herbowym papierze pisanych w sprawie WJP. Jana Józefa dwómiennego Barona Chaudoir, niegdyś kupca 1ey gildy pod firmą braci Chaudoirs piszącego się, ad praesens dziedzica dóbr ziemnych, Jedną WW. Stanisławowi b. Sędziemu Granicz. Gubernialnemu Grodzieńskiemu, terażniejszemu Prezydentowi Sądu Ziem. ptu Lidzkiego, i Leonardowi b. Sędziemu Granicznemu Lidzkiemu, później Deputatowi wywodowemu Adamowiczom, jako

aktorom i Plenipotentom dalszych Adamowiczow, oczewisto w ręce w mieście Wilnie podałem, drugą WW. Felixowi b. Prezydentowi Grodzkiemu ptu Lidzkiego, Janowi Maiorowi woysk Rossyyskich i Kawalerowi, Gasprowi Porucznikowi woysk Polskich a teraż. Sędziemu Granicz. Lidzkiemu, Ignacemu b. Sędziemu Granicz. ptu Lidzkiego, Kazimierzowi Sędziemu tegoż ptu, Edwardowi Regentowi Sądow Granicz. Guber. Grodzień. i drugiemu Ignacemu Rotmistrzowi Adamowiczom, loco peragendae executionis jako po dekretach niestannych jednym 1823 maja 25 dnia banicyi doczesney i wieczney, drugim oktobra 24, infamii zapadłych, trzecią WW. Xaweremu Podstolemu Witebskiemu i Józefowi Podkomorzemu powiatu Słuckiego, oraz potomstwu z Aloizego Czarnockiego Xaweremu i Esteli z dokładem opieki Czarnockim, jako niemającym w Gubernii Wileńskiej ziemnego funduszu, do drzwi Sądowych przed Sąd Ziem. Ptu Wileńskiego na kadencyą z porządku naypierwszą Trykrońską lub po nię następną poprzybijalem, i o potrzebie stawiania i odpowiedzi przed tymże Sądem opowiedzialem i oznaymalem. Dat ut supra. Woźny Sądu Grodz. Ptu Wileń. Marcin Kuczyński.

Roku 1823 mca grudnia 4 dnia. Przed aktami Grodzkimi Ptu Wileń. stawając osobiscie Woźny wyżej wyrażony relacyą niniejszego pozwu zeznał. Przyjąłem Regent Józef Bohusz.

Roku 1823 mca xbra 7 dnia Woźny niżej wyrażony, świadczę: iż z tego pozwu kopią zgodną z autentykiem w sprawie WJP. Jana Józefa dwómiennego Barona Chaudoir, WW. JPP. Piotrowi tylko względem starszeństwa małżeńskiego, a Annie z Czerników primo voto Franciszkowej Adamowiczowej Stolnikowej Mściśławskiej, ad praesens Pomarnackim Regentem Sądu Głównego Litewskiego Wileń. 2go Departamentu posiadaczom majątności Giersztuciszek; oraz jako sukcesorom i posięgającym spadek po zesłym Stolniku Adamowiczu, aktualnym żał. debitorze, ewikcyi uległy, oczewisto w ręce w majątności Giersztuciszkach w ptcie Wilkomirskim leżącey, przed Sąd Ziem. Ptu Wileńskiego, na kadencyą z porządku naypierwszą Trykrońską lub po nię następną, loco peragendae executionis jako po dekrete niestannym wroku terażniejszym 1823 8bra 24 dnia na lukra infamii otrzymanym, podałem, i o potrzebie stawiania i odpowiedzi przed tymże Sądem zapowiedzialem i oznaymalem. Dat ut supra. Stefan Trzesniński Woźny Ptu Wileńskiego.

Roku 1823 miesiąca decembra 7 dnia przed Aktami Ziem. Ptu Wilkomirskiego stawając obecwie Woźny wyżej wyrażony relacyą takowego pozwu Urzędownie zeznał. Przyjąłem Ignacy Junosza Dąbrowski Ziem. Ptu Wilkom. Regent.

Takowy pozew Redakcyja może umieścić w gazecie Kur. Lit. Joachim Czyż Sędzia Ziem. Ptu Wileń.

Kurs wileński na assygnaty od dnia 14 grudnia rubel srebrny 3 rub. 79 $\frac{1}{2}$ kop., ozerwony złoty 106 wyr. 11 kop. 69, stary r. 11 kop. 51, imperyal r. 3-kop. 80 $\frac{1}{2}$.